

**A. F. of L. odbor toži in-
dustrijalce, da povzro-
čajo novo depresijo**

Washington, 16. marca. — American Federation of Labor je danes obtožila vodstva ameriških industrij, da pripravljajo ugodna tla za novo depresijo s tem, da proizvajajo več blaga kot ga pa more ameriški narod kupovati.

Ob istem času pa naznanja American Federation of Labor, da bodo povzročili visoki profiti industrij v drugi polovici leta 1935, da se bodo industrije razširile in da bodo poklicale nadaljne stotisoče na delo.

V svojem mesečnem poročilu pravi vodstvo delavske federacije: "Kadarkoli je produkcija večja kot nakupovalna moč naroda, je brez vsakega vprašanja, da se mora prenehati s produkcijo, ker ni odjemalcev za izgotovljeno blago."

"Kadar se to zgodi, tedaj začnejo industrije odpuščati delavce od dela, profit se znižuje in takoj za tem sledi depresija. Važno je, da delavci vedo, da se nova depresija začne v času, ko smo se prikopali iz zadnje depresije."

"Značilno je tudi dejstvo, da dokler so industrije poslovale pod NRA pravilniki da je bila balanca med produktom in nakupovalno močjo naroda nekako enaka. Produciralo se je teli-ko, kot se je moglo na trgu takoj prodati."

"Konec NRA pravilnikov pa je prinesel s seboj večje industrijske profite toda obenem zgubo za delavce. Velebusiness danes nikakor ne čuti več odgovornosti, da mora sprejemati nove delavce na delo."

"Tekom zadnjih šest mesecev leta 1935 so se profiti 120 največjih ameriških korporacij zvišali za 141 odstotkov ter so industrije bile v zstanju zvišati nekoliko delavske plače, toda na drugi strani so podaljšale delovne ure, kar je zopet vplivalo na brezposelnost. Industrije bi lahko takoj vzele najmanj milijon brezposelnih na delo, če bi znižale delovne ure."

Spomenik Rogersu

Za spomenik slavnega pokojnega ameriškega humorista Wm. Rogersa se je dosedaj nabralo \$1,740,000. Skoro pol milijona Amerikancev je prispevalo. Najlepši spomenik v obliki bolnišnice, ki se zgradi v Saranac, N. Y., in ki bo veljala \$1,000,000. Pol milijona dolarjev je določeno za vzdrževanje bolnišnice.

Važna seja

Vsem zastopnikom in zastopnicam društev za Jugoslov. kulturni vrt, okrožje sv. Kristine, kot tudi posameznikom, ki se zanimajo za to plemenito zadevo, se naznanja, da se vrši jako važna seja za okrožje sv. Kristine, in sicer v sredo večer ob 8. v šolski dvorani. Pridite gotovo!

Dohodninski davki

Včeraj je bil zadnji dan, da so se ljudje zglasili glede plačila zveznega dohodninskega davka. Kot naznanja predstojnik davčnega urada se je letos prijavilo 50 odstotkov več oseb, ki plačajo dohodninski davek in da znaša kolekta že sedaj dva milijona dolarjev več kot lansko leto.

Listnica uredništva

Naročnica, Cleveland, O. — Imate prav, toda dopis brez podpisa roma v koš.

**Moderni stroji v tovar-
nah baje producirajo
več zaposelnosti**

Cleveland. — "Stroji nikakor ne ustvarjajo brezposelnosti, nasprotno, stroji povzročajo, da dobi več ljudi delo," se je izjavil Herman Lind, ki je generalni poslovodja National Machine Tool Makers Association.

"Zaposelnost," je dejal Lind, "je bila v letu 1935 v desetih najbolj mehaniziranih industrijah 94 procentov enako visoka kot zaposelnost v najboljšem letu pred depresijo, v letu 1929."

"Omenjenih deset industrij v letu 1879 sploh nismo še imeli. Te industrije so proizvod novih, modernih strojev. 13 odstotkov vseh delavcev v vseh ameriških industrijah je zaposlenih v tovarnah z modernimi stroji."

"Med te industrije štejemo sledeče: električni stroji in električni predmeti, avtomobilska industrija, kolesa za avtomobile, rafiniranje petrolja, umetna svila, produkti aluminija, strojepesti, računski stroji, cash registri, zrakoplovi in radio aparati."

"Vse to so moderni stroji, iznajdeni tekem zadnjih 40 let, in ki se danes na debelo producirajo. Nič manj kot 2,500,000 delavcev je zaposlenih v teh modernih industrijah, ki ima najbolj moderne stroje."

"Leta 1935 je bilo v vseh industrijah zaposlenih 7,400,000 delavcev, v najbolj prosperitetnem letu 1929 pa 8,800,000."

Nekaj enakega je trdil preteklo nedeljo tudi Rev. Coughlin, ko je izjavil, da so potrebni stroji potrebni, ker lahko več in hitreje proizvajajo in tako povzročajo, da so potrebščine cenejše kot bi bile brez modernih strojev.

Spor s Coughlinom?

Herbert Bigelow, councilman v Cincinnatiu, eden najboljših pristaev Father Coughlina in njegove Narodne unije za socialno pravico ter demokratični kandidat za kongresmana, je izjavil, da nikakor ne odobrava pravilnik Narodne unije, kakor ga je izdal Father Coughlin za izbero kandidatov za kongres. Pravilnik je absolutno nasproten vsem demokratskim nazorom vlade. Bigelow je izjavil, da bo skušal pregovoriti Rev. Coughlina, da spremeni pravilnik, ali pa nastane resen spor v vrstah Coughlinovih pristaev. Glasom pravilnika, kot obstoji sedaj, imajo samo štiri osebe v državi Ohio pravico izbirati kandidate za kongres.

Starši škrančkov

V sredo 18. marca se vrši izredna seja mladinskega zbora škrančki. Seje se morajo udeležiti vsi starši otrok, ki pohajajo na pevske vaje zbora. In tudi otroci, ki so se prijavili za kontest. Seja je zelo važna za napredek zbora. Prične se ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih.

Delegatinje

Pri podružnici št. 14 S. Z. Z., so bile izvoljene sledeče delegatinje za konvencijo: Frances Rupert, Frances Globokar in Therese Skur. Namestnice so: Ivana Trškan, Jennie Hrvatina in Frances Srpan.

Za kulturni vrt

Društvo France Prešern št. 17, S. D. Z., je prispevalo za Kulturni vrt svoto \$4.00. Prav iskrena hvala društvu!

Popularnost predsednika Roosevelta narašča

New York, 16. marca. — The Institute of Public Opinion je pravkar priobčil v javnosti statistiko glede popularnosti predsednika Roosevelta. Ta statistika pokriva javno mnenje kot je bilo izraženo od tisočih Amerikancev v dobi med 15. februarjem in 10. marcem.

Statistika navaja, da se je v tem času popularnost predsednika Roosevelta precej dvignila. V splošnem se opaža, da popularnost Roosevelta narašča z vsakim mesecem ko se približuje predsedniškim volitvam.

Pred mesecem dni je bilo za Roosevelta oddanih 53.9 odstotkov poskusnih glasov, v tem mesecu pa 54.1. Republikanci so dobili 45.9 odstotkov. Nadalje je statistika dognala, da dobiva predsednik največjo podporo iz sledečih štirih skupin:

1.—Skupina, katero tvorijo slabše plačani delavci. Ta je v ogromni večini za Roosevelta. 2.—Skupina mladine. 3.—Skupina farmerjev in četrtlo skupino tvorijo ženske. Najbolj so pa za Roosevelta oni elementi, ki so se radi brezposelnosti preživljali zadnja leta z reliefom.

78 odstotkov onih, ki so na relifu, je za Roosevelta. Za predsednika Roosevelta pa niso v trgovskih in industrijskih krogih. Velebusiness in industrializem se potegujeta za republikanske kandidate. 70 odstotkov veletrgovcev in industrijalcev se je izjavilo za republikanskega kandidata in le 30 odstotkov za Roosevelta.

Veleindustrija bo morala torej tekem prihodnjih šest me-

secih sprejeti mnogo bolj liberalen program in nastopiti vse drugače napram delavcem, ako želi slednji pridobiti za republikanskega predsedniškega kandidata.

Na drugi strani pa bo Roosevelt skušal pridobiti male in srednje trgovce in male industrijce. To bo povzročil s pametnim gospodarstvom in s tem, da bo skušal balancirati zvezni proračun.

Nadalje prikazuje statistika, da je Roosevelt zgubil del svoje popularnosti v 15 državah toda pridobil je mnogo v 22 državah.

Roosevelt je zgubil na popularnosti v originalnih državah Nove Anglije, kjer prebivajo puritanci, zlasti v državah Maine, Rhode Island in Delaware.

Pridobil je pa mnogo v centralnih in severnih državah kot so Minnesota, Wisconsin in North ter South Dakota. Te države so danes definitivno v demokratskih vrstah.

Država Kansas pa med tem skoro zapušča Roosevelta. V decembru mesecu se je s izjavila za njega s 53 odstotkov vseh glasov, v januarju je znašal odstotek samo še 51, dočim je v februarju padel na 50. Eden izmed vzrokov je, ker pričakuje volivci v državi Kansas, da izvolijo svojega lastnega državljanca, governorja Landon, v predsedniški urad. Landon je republikanec.

Političen preobrat so pa doživeli republikanci v državi New York, iz katere prihaja Roosevelt. Še pred tremi meseci je imel Roosevelt manjšino v New

Yorku, danes se je pa že 54 odstotkov volivcev izjavilo za njega.

Zelo zanimivo je tudi dejstvo, da so ženske v pretežni večini za Roosevelta, dočim mu moški bolj nasprotujejo. Najmanj 56 odstotkov vseh ženskih volivk se je do danes izjavilo za Roosevelta, dočim moški volijo le 54.1 za sedanjega predsednika.

Tudi niso ženske v takem številu zapustile predsed. Roosevelta kot so ga moški, kar je nekako znamenje, da so ženske v političnih zadevah mnogo bolj stalne kot so pa moški. Leta 1932 je za Roosevelta glasovalo 59 odstotkov vseh volivcev, a letos se pričakuje, da bo dobil nekako 55 odstotkov.

V splošnem trdi danes povprečni Amerikane, da noben predsednik ne bi mogel narediti boljše kot je to storil Roosevelt. Vsi so mnenja, da vlada Roosevelta ni idealna, vpoštevajo pa resno prizadevanje Roosevelta, da se dožve uspehe.

Najbolj značilne so pa izjave ameriške mladine, in sicer onih ki bodo letos prvič glasovali, in teh je mnogo nad dva milijona, ter onih, ki se nahajajo v starosti od 21 do 30 let. Pri teh je Roosevelt dobil skoro 60 odstotkov vseh oddanih poskusnih glasov.

Za organiziranje tretje politične stranke do danes med Amerikanci ni nobenega zanimanja. Očividno je, da bo boj med Rooseveltom in republikanci. Očividno je, da bo boj med Rooseveltom in republikanci. Nihče drugi niti v poštev ne pride.

Mr. Novak poroča

Zadnji teden smo opomnili councilmana 23. varde, Mr. John Novaka na nevarno luknjo na cestnem tlaku na Norwood Rd. in St. Clair Ave. Mr. Novak je takoj povzročil, da so mestni delavci poškodovano cesto popravili. Tozadevno nam councilman Mr. Novak še poroča: "Prosim vse prebivalce 23. varde, ki vedo za kak nedostatek ali sploh za kako zadevo, katero bi imeli radi rešeno, naj se vselej zaupno obrnejo na councilmana J. Novaka. Stanovanje Mr. Novaka se nahaja na 1125 E. 71st St. Telefon Henderson 1870. Njegova hiša je ved v vsakem času odprta za vse ljudi, ki iščejo pomoči ali nasvetov od njega. Prepričan sem, da bo na ta način s skupnim sodelovanjem občinstva in councilmana imela vsa 23. varda korist in napredek. S spoštovanjem: John M. Novak, councilman 23. varde."

"Vsak poskus vsiliti zoper Nemčijo gospodarske sankcije bo Nemčija nemudoma odgovorila s tem, da bo preklicala vse svoje mednarodne dolge, dočim obstoji sedaj upanje da bodo ti dolgi plačani."

"Nadalje bo šla Nemčija do skrajnosti, da izrabi svoje domače produkte. Nemčija je zmorna in sposobna izdelovati vse potrebščine doma in sploh prekine vsako mednarodno zvezo tozadevno."

**Nemčija svari Mussolini-
ja glede sankcij**

Berlin, 16. marca. — Nemška vlada je poslala jako resno noto Mussoliniju, v kateri ga svari naj Italija nikar ne priporoča izvajanje sankcij proti Nemčiji radi kršenja Locarske pogodbe. V tem slučaju bi Nemčija nemudoma prenehala pošiljati blago v Italijo, katerega Italija najbolj potrebuje.

* 6,000 hišnih uslužbencev se je vrnilo na delo v nebotičnikih v New Yorku.

**V Angliji so prepričani,
da Francija ogroža
mir v Evropi**

London, 16. marca. — Neverjetno je, da bi prišlo v Evropi do vojne vsaj v kratkem času ne. Dejstvo je, da se Evropa silno boji novih spopadov. Francija sicer indirektno sili na vojno proti Nemčiji, toda dognala je, da tudi njeni največji prijatelji niso navdušeni za oborožen spopad.

David Lloyd George, bivši ministrijski predsednik Anglije tekom svetovne vojne, se je izjavil, da je edino Francija, ki danes resno ogroža evropski mir. Francoska vlada je zavrnila nemško ponudbo, da pride zastopnik Nemčije k zborovanju Lige narodov.

S tem je francoska vlada naredila veliko napako. Posledice bodo zelo resne. Francija sama mora nositi odgovornosti. Z evropskim mirom se nikakor ne sme tako brezobzirno postopati.

Skupna seja

Moški, ženski in mladinski odbori demokratskega kluba v 32. vardi imajo skupno sejo v sredo zvečer, v Turkovi dvorani na Waterloo Rd.

Direktorska seja

V sredo se vrši važna seja S. N. Doma na Holmes Ave. Vsi direktorji so prijazno vabljeni.

V bolnici

V Lakeside bolnici se nahaja Mr. John Pekol, 16316 Arcade Ave. Obiski zaenkrat niso dovoljeni.

**Štiri milijone gostov se Rev. Coughlin pozivlje
pričakuje na razstavo
v Clevelandu**

Cleveland, O. — Ogromna knjiga, imenovana "Zlata knjiga" bo prva izmed čudežnih stvari, katere boste lahko videli takoj ob vstopu k veliki jezerski razstavi, ki se odpravi v Clevelandu koncem junija meseca.

Ko bo knjiga izpolnjena bo to največja knjiga na svetu. Pričakuje se, da pride k razstavi do 4,000,000 obiskovalcev, in sleherni gost se bo lahko podpisal v to knjigo. Vhod k razstavi bo takoj iz St. Clair Ave.

Razstava bo odprta 27. junija. Prirejena je bila v spomin stoletnice, odkar je Cleveland postal mesto. Razstava bo radi tega odprta 100 dni. Podpisi v knjigi bodo zastoj. Poleg tega se bo lahko dobilo miniaturno izdajo take knjige s štirimi stranmi. Te knjige bodo posetniki razstave lahko vzeli s seboj za spomin.

Ogromna zlata spominska knjiga tehta 1500 funtov in ima 5000 strani. Vsaka stran je šest čevljev dolga in štiri široka.

600 delavcev je že sedaj zaposlenih na razstavnih prostorih in začetkom aprila meseca bo radalnih 500 delavcev dobilo delo. Razni trgovci, hoteli in industrijalci so podpisali nad en milijon dolarjev garancije, da bodo plačani stroški.

Krasna slika

Slika pod naslovom: "The Wanderer," bo kazana našim ljudem v sredo in v petek večer, in sicer pri fari sv. Vida v sredo večer, in pri fari sv. Kristine v petek večer, vselej po cerkveni pobožnosti. Slika je svetopisemska drama, ki nam prikazuje zgodbo o zgubljenem sinu, ki je zapustil dom dobrega očeta, živel razuzdano življenje, pozneje se je pa vrnil kot najbolj zaslužni član domov. Film je dolg 4900 čevljev in bo vzel pol drugo uro časa. Poleg te slike bo pokazanih še nekaj resnih in kratkočasnih, tako da bo vsakdo imel vžitka poln večer. Kdor bo kaj prispeval k vstopnici, bo s tem storil dobro za cerkev. Slike bo kazal Mr. A. Grdina.

Listnica uredništva

T. Ml. — Ameriška vlada niti zvezna, državna ali mestna nima ničesar opraviti z vero. V Ameriki je cerkev popolnoma ločena od države. Noben duhovnik ali še manj škof katerekoli veroizpovedi ne dobiva absolutno nebehne plače od vlade. Izvzeti so seveda vojaški duhovniki, ki redno služijo pri armadi ali mornarici. — Pozdrav.

Doma iz bolnice

Iz Warrensville bolnice se je vrnila Mrs. Barbara Eržen, 1218 Addison Rd. Dolgo časa se je tam zdravila. Zdravje se ji je sedaj obrnilo na bolje, tako da je zopet lahko pri svoji družini, ki jo je ves čas težko pogrešala. Prijateljice jo lahko obiščejo na domu.

V spomin

prve obletnice smrti Joseph Cimpermana se bo brala sv. maša v sredo 18. marca ob 6. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida. Soročniki in prijatelji rankega so prošeni, da pridejo.

* Predsednik Roosevelt je odredil, da se dovoli \$6,000,000 za pomoč ljudem v okrajih, ki so prizadeti radi povodnji.

**Rev. Coughlin pozivlje
vse delavce, da se
organizirajo**

Detroit, 16. marca. — Nedeljski radio govor Father Coughlina je bil namenjen ameriškim delavcem, katere je Rev. Coughlin pozval, da se nemudoma organizirajo. Izjavil je, da njegova Narodna unija za socialno pravico je bila v prvi vrsti ustanovljena v korist ameriškim delavcem.

Rev. Coughlin je priporočal poklicne in vertikalne unije, rekoč da se mora delavce organizirano boriti, da si izboljša svoje življenje, da dobiva pošteno plačo in da se pošteno regulirajo delovne ure.

Tekom svojega govora je radlo duhovnik povdarjal, da je Narodna unija za socialno pravico enako nasprotna poganskemu kapitalizmu kot neložnim ekstremom socializma, komunizma in fašizma.

Ostro je povdarjal, da mora nad industrijami biti vsaj delna vladna kontrola. Izjavil je tudi, da so delavski štrajki opravičeni pod pogojem, da ne pride do nasilja in ne pride v nevarnost javno življenje.

"Pribita resnica je," je nadaljeval Rev. Coughlin, "da industria brez delavca ne more obstati, enako tudi delavec ne brez industrije. In če se za stroje, za poslopja, za material tako nežno skrbi, koliko več bi se moralo skrbeti za delavca ki vzdržuje industrije. Nemogoče je da bi bile industrije samo za profit. Industrije morajo v prvi vrsti gledati, da dvignejo delavce iz nižin s pošteno plačo in urejenimi delovnimi urami."

Smrtna kosa

Po več tednov trajajoči bolezni je preminul Joseph Novak, star 60 let, 6515 Juniata Ave. Tja zapušča štiri bratrance in eno sestrično. V Ameriki je bival nad 40 let. Doma je bil iz Zagorice, fara Dobropolje, kjer zapušča enega brata, sestro in več sorodnikov. Ranjki je bil član društva Glas Cleveland. Delavcev št. 9 S. D. Z. in je bil tudi eden izmed ustanoviteljev Zveze. Pogreb se vrši v petek zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Bodi ranjniku ohranjen blag spomin. Preostalim soročnikom gre naše globoko sožalje!

Mr. Mah je doma

Mr. Fred Mah, naš farmar iz Madisona in Perry, Ohio, se je vrnil iz bolnice domov in ga prijatelji zopet lahko obiščejo na domu. Upamo, da bo v kratkem popolnoma okreval.

Vesel dogodek

Pri družini Anton Vadnal, 385 E. 161st St., se je naselil 8 funtov težki sinki, ki bo zastonj četrti moško moč pri Vadnal kvartetu. V družini je vse zdravo. Iskrene čestitke!

Pokoja Ana Markušič

O pokojni mladenki Ani Markušič, katere pogreb se vrši v sredo, se še poroga, da je bila članica poleg društva Strivers tudi članica društva sv. Pavla št. 10 H. K. Zajednice. Pogreb se prične ob 8:30 iz hiše zalosti na 885 E. 137th St.

Najdene knjige

Našel se je molitvenik v cerkvi sv. Vida. Kdor ga pogreša ga dobi na 1225 E. 72d Pl.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50, Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00, Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRČ, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879

83

65, Tues., March 17, 1936

Evropa--blaznica

V Evropi se nahaja Westbrook Pegler, ameriški časnikar in opazovalec razmer, ki je poslal te dni clevelandskemu dnevniku "Press" značilen članek o evropskih razmerah. V zadoščenje pa nam je kot Slovanom, da dela ta poročevalec ki ni naše krvi, veliko izjemo z brati Čehi in z njihovimi državci, katero slika se kot edino zdravo državo v tej veliki zajednici blaznih dežel. Pegler poroča z Dunaju in piše:

"Letos morate priti v Evropo. Potrudite se priti na Olimpijado v Berlin in potujete skozi Švico, Italijo, Avstrijo, preko Balkana, Rusije in Češkoslovaške. Nato pa pojdite spet domov v Ameriko in padite na svoj obraz in poljubite parnike.

"Natančno sem si ogledal tukaj carinske inšpektorje, ki prihajajo vsakih par ur na vlake in hočejo videti vaše potne liste preštevati vaš denar, ki vam brskajo po vaši prtljagi in iščejo pisem, bankovcev, pamfletov, cigaret, žveplen in suvenirjev.

"In poičkusite doumeti, da na eni strani namišljene črte je kriminalni zločin, dvomiti, da v Adolfu Hitlerju nista združeni vsa božanska vednost in znanje, dočim je na drugi strani iste črte kriminalni zločin, če se ne smatra Adolfa Hitlerja za navadnega blaznega morilca. In poičkusite doumeti, da v vsakem posameznem teh slučajev je narod, ki se ponaša s staro civilizacijo in moderno znanostjo prisiljen verovati v te dogme, ali pa je vržen v ječo.

"Pridite semkaj v Evropo, da se boste naučili spoštovati svojo lastno deželo, kjer se lahko peljete skozi 48 držav z enimi in istimi licenčnimi ploščami, kjer uporabljate vso pot samo ene vrste denar, kjer govorite samo en jezik in kjer vam ni treba nikomer dovoliti, da bi brskal po vaši prtljagi in prebiral vaših pisem.

"Avstrija in Madžarska sta bili prej ena dežela, toda danes vas ustavijo na meji in prisiljeni ste, da greste "skozi mlin," kjer vas temeljito premelejo. Če pridete iz Italije, bo uradnik, ki spada v področje finančnega ministrstva, brskal po vaših stvareh, iščeč iztihatapljene lire. Lira je sicer samo namišljen denar, z vrednostjo, katero ji je določil nekdanji anarhist, po imenu Benito Mussolini, ki je bil svoje dni notoričen mislec. Pod božjim soncem sicer ni razloga, čemu bi hoteli imeti njegov denar, ker kupite manj z njim zunaj Italije kakor pa v Italiji sami. Pa kljub temu Mussolini noče da bi mu ta denar pobegnil Zato vam njegovi ljudje brskajo po vaši lastnini na meji. In prav tako vam brskajo po vaših stvareh Hitlerjevi ljudje, ko zapuščate Nemčijo, da jim vaš obraz ni všeč.

"V Češkoslovaški pa se boste oddehnili ter zasopli v svežem zraku. Čehi tvorijo več ali manj zdrav in pameten otok v morju blaznosti. V Pragi morete kupiti časopise in knjige, katere pišejo za in proti komunizmu, za in proti fašizmu, nazizmu ali krščanstvu. Tudi Čehi ne vidijo radi, da bi šel njihov denar iz dežele, toda pri tem niso tako tenkovestni.

"Ako živite v Avstriji, pa pridete domov z igračo, ki je vredna 50 centov, bo zahteval avstrijski carinar 2 centa kot carinsko pristojbino. Če greste v Rusijo, pa je bolje, da imate seznam od vsake niti svoje obleke in da naredite inventar od vseh svojih gumbov, sicer vas bodo zadržali in vam delali sitnosti.

"Doma v Ameriki sem se prepeljal preko meje marsikatero naše države, pa celo ko sem vstopil preko meje v državo Louisiano, kjer je bil Huey Long na višku svoje moči, se mi ni sililo, da bi pel slavo njegovi administraciji. Dvomim, da imajo amerikanci, ki prestopijo danes mejo držav Georgije ali Kansasa, kake sitnosti in težave, če izrazijo svoje dvome glede zmožnosti Eugene Talmadge-a ali Alfreda Landona.

"Kar predstavljajte si, kako bi bilo v Ameriki, če bi v vseh 48 državah vojaštvo, cariniki in drugi brskali po vaši prtljagi, pregledovali vaše potne liste in zadrževali promet? predstavljajte si, če bi se v teh 48 državah govorilo z vami v 48 jezikih, pa si boste ustvarili primerno sliko razmer. Na vsak način pa pridite letos v Evropo, in glejte, da ne izpuštevate Nemčije iz svojega obiska. In če niste še nikdar spoštovali in ljubili svoje dežele, jo boste potem!

REV. MILAN SLAJE:

Uredniku Prosvete in njegovim somišljenikom v premišljevanje

Urednik Prosvete očitno misli, da se ukvarjam z njim za zabavo in kratek čas, kakor n. pr., za zabavo in kratek čas žali katoliško misleče člane SNPJ in razdira temelje omenjene organizacije. Ni mi treba posebej poudarjati, da nimam v mislih samo njega, ampak vse njegove somišljenike v SNPJ, v prvi vrsti seveda ves glavni odbor, ki dopušča takšno krivično početje. Urednik Prosvete nemara celo misli, da ho-

od 26. februarja. Nisem še čital spisa, kjer bi bilo nagradenih toliko nepoštenih trditvev, kakor ravno v omenjenem spisu. Res, da je socialističnim urednikom dovoljeno marsikaj, kar nam navadnim zemljanom ni; res je tudi, da je treba tej gospodi veliko izpregledati. Vendar, tudi od socialističnega časnikarja bi človek pričakoval več časnarske poštenosti, stvarnosti in resnosti v debati. Na moja stvarna in dovolj jasna vprašanja mi urednik Prosvete odgovarja z zavijanjem in podtikanjem in v tonu, kakršnega se navadno ne poslužujejo ljudje, ki izkušajo razumeti nasprotnikovo stališče ter spoštujejo njegovo prepričanje prav tako, kakor svoje. Žal mi je, da moram to ugotoviti. Že več kot dva meseca se pogovarjam in urednik Prosvete se zdaj ni spoznal, da mi je ta zadeva več kakor kakšna skrivalnica in da imam resen in trden namen jo dognati do konca. V svoji otroški naivnosti meni, da me bo strašno ujezil, ako imenuje moje dopise "čence." Prav dobro vem, kaj so čence, posebno odkar prebiram njegove članke o demokraciji in svobodoljubnosti v SNPJ. Predobro tudi vem in urednik Prosvete ve to prav tako, da moji spisi niso čence (njemu zelo ne ljube čence), ker si prizadevam, da v svojih spisih rabim common sense in naj je isti še tako pohleven. Pri uredniku Prosvete pa je precej drugače. On očitno pisateljuje samo zato, da si uri roko, common sense pa ima kaj malo opraviti pri njegovih duševnih otrokih. Vsi razumni in nezaslepljeni člani SNPJ so si o tem že davno ustvarili pravilno sodbo. Domisljavi in ošabni gospod že toliko časa igra vlogo nekakega diktatorja v SNPJ, da je pri tem izgubil ves smisel za fair-play in sedaj kar ne more spoznati klavernega položaja, v katerem se nahaja. Dolga leta je bil norce iz katoliškega članstva v SNPJ in ker se mu je vsikdar imenitno obneslo, meni, da se mu bo še sedaj. Kako zna ta gospod presukati resnico v laž in kakšnih čudnih metod se poslužuje v svojem glasilu, naj podam samo en zgled iz njegovega spisa od 26. februarja.

Uredniku Prosvete je stvarnost docela tuja, kakor mu je tuja duhovnost in zelo, zelo pomilujem bravce Prosvete, ki morajo prebavljati nezrele sardove njegovega common sense-a. Omenjeni spis od 29. februarja je prežalostno skrupulo nekaj na kup nametanih časnarskih fraz, brez zveze in logike, ne da bi se oziral na to, kaj jaz trdim in vprašujem, vse pa na debelo polito z zavijanjem in neresnico. Neprestano se vprašujem: ali ti ljudje sploh vedo, kaj je časnikarska etika, fair-play in gentlemanstvo, torej stvari, brez katerih duševen delavec, kakor je urednik, v civilizirani državi ne more izhajati? Gospod od Prosvete mi neprestano pripoveduje, da že toliko in toliko let obrača kozolce po hrbtih katoliških članov in da so bili ti hrbti vedno voljni. In akoprav niso vsikdar voljni, se vendar on na to pokašlja. Brez dvoma misli, da bo tudi zdaj samo malo ropota od moje strani, potem pa bo zopet vse tiho in da bo on, g. Molek, tisti, ki se bo zadnji smejal. Morda se bo (dasiravno zelo dvomim), toda, povem mu, da ne brez velikih težav. Ker enkrat le hočem dognati, odkod si jemlje pravico, da napada vero in smeši prepričanje katoliških članov v SNPJ. Dosedaj tega še ne vemo, ker dokazi, ki nam jih je podal, so vse drugo, le dokazi niso. O, nikakor se ne bomo zadovoljili z njegovo razsodbo, ali celo razsodbo kakega Barbliča in Jonteza. Nisem bil tako naiven, da bi ne bil vedel, da sem pred sodnjim stolom te trojice pravdo izgubil, predno sem jo bil začel. Vseeno pa sem jim hotel dati priliko, da spoznajo, na kakšen nečuten način kršijo svoja lastna pravila. Ako tega nočejo uvideti, tem slabše za nje.

To priliko dam uredniku Prosvete še enkrat. Stavil bom čisto kratka in jasna vprašanja, da jih bo mogel tudi on razumeti. Poskrbel bom tudi, da bodo ta vprašanja obenem z njegovim odgovorom dobili v roke, po možnosti, člani SNPJ in ostali.

(Dalje prihodnjic.)

Lep radio program

Cleveland, O. — Da Slovenci vedno bolj napredujemo na radio zvočnikih, se imamo zadnje čase posebno zahvaliti našemu zavednemu rojaku Mr. Antonu Grdini in njegovim sinovom. Koliko je že ta mož žrtvoval za naš narod v Ameriki. Toda žal, da včasih to premalo upošteva-

mo. S svojimi premikajočimi slikami nas tolikokrat popelje čez ocean, v naš mili dom, kjer nam je tekla naša zibelka. Ob vsakem takim pogledu na domovino, čeprav samo na platno, človeku kar nekam lažje postane pri srcu, ko se spomni nazaj v otroška leta ter vidi hribočke, dolinice in stežice, po katerih je hodil.

On je tudi tisti mož, kateri se je prvi zavzel za našo tu rojeno deco, da ji daje veselje in jo vzpodbuja do svojega materinskega jezika v tem, da zadnje čase žrtvuje, da je našo mladino slišati po zraku na radiju, katara tako z veseljem prepeva naše slovenske pesmi ter s tem spoznava govorico, katero smo naseljeni prinesli čez ocean.

Ne moremo si kaj, da se ne bi zahvalili tvrdki Grdina in sinovi za obdržavani otroški radio program. Saj je tudi mladina iz naše naselbine nastopila in sicer tako, da smo bili veselo presenečeni. Prva je bila Zefrin, ki je lepo igrala na piano, potem sestrji Pugelj, ki sta tako ljubko zapeli. In ali ste slišali ono nedeljo Franka Culkarja, triletnega fantička, ki je v spremstvu očetove harmonike prav koražno zapel?

Končno vsem skupaj hvala, starši pa so lahko ponosni na svoje malčke. Le tako naprej!

Pozdravljamo Mr. A. Grdino in sinove ter jih toplo priporočamo rojakom. Prosimo jih naj, če mogoče, še nadaljujejo s programom, da bo tako še vsa ostala naša mladina dobila priliko nastopiti na radio.

Družine:

Frank Tomažič,
Frank Stemberger,
John Dolinar,
Peter Pizjak,
Rudy Cergol,
Joe Cergol,
Frank Lukač,
Mary Marko,
Nettie Clark,
May Bates.

Centralna organizacija kulturnih vrtov

Cleveland, O. — V torek 10. marca se je vršila redna mesečna seja vseh zastopnikov, ki so včlanjeni v organizaciji kulturnih vrtov. Take seje se vrše enkrat na mesec v županovem uradu v City Hall. Danes je že 22 narodov, ki so se zavzele za kulturne vrtove. Večinoma pošljejo na te seje po dva zastopnika. To sejo je pose-til tudi župan Burton, ki je izrazil svoje zadovoljstvo nad idejo kulturnih vrtov. Navzočih je bilo tudi več mestnih direktorjev.

Na tej seji se je predvsem razpravljalo o vpriporitvi predstave od strani The San Carlo Opera Co., ki se bo vršila v mestnem avditoriju zadnje dni aprila in od katere opere bi dobili dobiček tudi kulturni vrtovi. Zaključilo se je, da se organizacija kulturnih vrtov zavzame za prodajo vstopnic za to opero. — Vstopnice so po \$1.50 in več.

Podpisani sicer nisem večak v operah, vem pa, da jih mnogo naših ljudi poseti, kadar so vpriporjene v Clevelandu.

Jaz se nisem strinjal z načinom o dobičku od te predstave za kulturne vrtove. Bil sem sam v opoziciji in sem svoje stališče ali mnenje tudi zagovarjal. Ugovarjal sem, ker nisem vnaprej določil odstotkov kulturnim vrtovom od prodanih vstopnic. Ostali so pa trdili, da je njih račun boljši, namreč, da dobi operna družba 60 odstotkov, kulturni vrtovi pa 40 odstotkov in sicer vsaki narodnosti enako. Meni se je zdelo bolj pravilno, če bi dobil vsak toliko odstotkov, kolikor bi vstopnic prodal, torej, če bi jih več prodal, več bi dobil in bolj bi se potrudil pri prodaji.

Toda ker sem bil sam v opoziciji, sem se moral podati ve-

čini in vzel v prodajo 200 vstopnic, od katerih mi je odvzel Mr. Marinkovič za Srbe takoj 50. Ostale vstopnice pa lahko kupite pri tajniku Jugoslovanskega kulturnega vrta, Mr. Josipu Grdina. Mislim, da jih bodo vzeli zastopniki raznih naših okrožij in jih prodali med svoje članstvo in drugimi.

Vendar nas te vstopnice nič ne obvezujejo. Če jih ne bomo prodali, jih bomo pa vrnili nazaj. Toda več ko se jih bo prodalo, več dobička bomo imeli, oziroma naš kulturni vrt. Več o tem se bo še pisalo.

Glede jezerske razstave pa za enkrat ni mogoče še ničesar poročati. Organizacija skupnih kulturnih vrtov nima pri tem nič opravka, kot izgleda. Vidi se, da so pri tem zainteresirani bolj posamezniki, ki bodo z razstavo napravili denar. V tem bo naš odbor stal na straži in storil, kar bo prav.

Nadalje priporočam bolj aktivno prodajo tiketov za ledenico, da se ta stvar enkrat zaključí. Storimo sedaj vse, kar moremo, da čim prej dosežemo našo kvoto za dovršenje Jugoslovanskega kulturnega vrta.

V dolžnost si štejem, da se iskreno zahvalim vsem, ki prihajajo z darovi za naš kulturni vrt. Posebno še onim, ki so dali tako velike vsote, kakor Mr. Čebon, Miss Smrekar in drugi. Istotako najlepše zahvala našim društvom, ki se pridružujejo akciji ter prinašajo doneske s tako navdušenostjo in požrtvovalnostjo. Nekaj dela in truda moramo doprinesiti in ko bo to delo dovršeno, se ne bo dalo preceniti v svoji veliki vrednosti. Vsem prijateljski pozdrav in zahvalo izreka Anton Grdina, predsednik.

Odperto pismo Jakatu

Jutrovo. — Dragi Jaka! — Čudno, zelo čudno se mi vidi, ker ima Tone Vatovec toliko zaupanje v Te. Ti si mu moral dati nekaj poduhati, ali pa ga je kaka ciganka premotila s svojim šloganjem. Entweder, oder! Kajti on se je celo v zdravstvenih ozirih za recepte zoper kašelj do Tebe obrnil navzlic temu, da mu je dobro znano, da si samo urednik časopisa, ne pa tudi doktor, kar sam pripoznaš. Čudim se, ker že ne dežujejo protesti nate od naših dčmačih zdravnikov dr. Perkota in dr. Folina. Gotovi vzroki morajo biti pri tem in eden glavnih je ta, ker sta oba — v kolikor ju jaz poznam — do brega srca in tudi nista zavidljiva, ako v njihji karijeri tudi kak nedoktor nekaj zasluži — seveda v njihjo škodo.

Jaka, iz globine svojega srca sem Ti hvaležen, da si se spomnil tudi na moje medicinske in na moj štof, ker to Tvoje priporočilo je več vredno kot tisoče oglasov v časopisih, kjer se udrliha po naših lastnih rojkih. Sedaj vse vre k meni in tudi Tone Vatovec je bil te dni prikrevalj, prikašljaj in prikrehal v moje prostore, kjer ga je vse to kmalu zapustilo. To pa samo ob sebi umevno, da šele potem, ko je predihal en copak, pri čemer sem mu pomagal tudi jaz. Upam, da se prihodnjic ne bo zatekal po recepte zoper kašelj na St. Clair in še celo telegrafičnim potom, pač pa se bo obrnil tja, kjer je izgubil sedaj svoj kašelj. — Jaz ne vprašujem, kakšne vrste kašelj je, oslovski ali navaden, ker arcnij imam dovolj zoper oba in še kakšnih! Kdor trpi na kašlju, naj se zglesi pri meni ali pa tudi pri Andreju in ozdravljen bo. Ako bi pa moje ali Andrejeve arcnije ne pomagale, kar bi bilo nekaj izrednega, potem pa seveda se skidajte do dr. Perkota ali dr. Folina, če vam je kaj na tem, da boste še hodili po tej revni solzni dolini. Po mojih skromnih mislih mora biti pri teh dveh naših dohtarjih tudi nekaj narobe, ker se nihče ni prišel niti z enim

receptom po zdravila v moje prostore, dasi vedno kričimo — "Svoji k svojim!" Pika.

Še nekaj bi rad razongavil, moj predragi Jaka. Boga zahvali, da nisi zdravnik, ker zaslužil ne bi niti za šnof tobak, ker si prepočen. Za recept, ki ga napraviš Ti vzame po štiri in več dni, a v tem času bi se lahko marsikateri Tvoj pacient poslovil s tega sveta, ne da bi videl ali kaj slisal o Tvojih receptih, a potem ga lovi, kjer hočeš. Tudi Tone Vatovec je čakal za svoj recept zoper kašelj cele štiri dni in samo svoji trdni naravi se ima zahvaliti in mojim že poznim, toda ne prepoznim arcnijam, da bo tu in tam še katerega predihal.

Jaz se jako bojim kašlja, dasi imam pri rokah takojšnjo pomoč. Jezen bi pa na njega ne bil, ker sem videl Tvoj nad vse zadovoljiv recept zoper kašelj, namreč teran in domače kislo zelje. Za prihodnjo zimmo se je treba temeljito pripraviti za boj zoper kašelj. Jaka, ali ne bi bil Ti tako flatkan in dober in bi mi povedal, če smemo biti v domačem kislem zelju tu in tam tudi sveža svinjska reberca? Po mojih mislih bi ne škodovalo, če bi se jih temeljito zalilo s teranom. In take arcnije bi se dobile poceni, jako poceni. Vsedlo bi se na strickaro in se zapeljalo do našega Franceta s hriba, ker on ima v zalogi teran in domače kislo zelje, a po sveža svinjska reberca naj bi stopil do najbližjega slovenskega trgovca.

Ako boš ugotovil, Ti naš zlati Jaka, da bi bilo dobro, tedaj poročaj in jaz Ti obetam, da predno se me bo lotil oslovski kašelj ali pa Toneta Vatovca, se bova pogosto oglaševala za taka zdravlila pri našem Francetu s hriba.

So long, Jaka!
Tone — na 10814 Prince Ave.

Pripomba Jakata. Dragi Tone! Zdaj si me spravil na novo polje: kislo zelje in prašičeva reberca v službi človeštva za odpravo kašlja. To je pa čisto druga njiva, katero bo treba preorati. Ker pa jaz ne dam receptov kar tako, kot bi delil karte pri marjašu, si bom stvar dobro premislil, to stvar najprej na sebi poskusil, potem pa Ti povedal o uspehu. Serbus, Tone!

Vstopnice za k Andrikovim premikajočim slikam so že v predprodaji

Kot smo poročali, da kakor hitro bodo vstopnice za h kazanju premikajočih slik Theodore Andrice od Cleveland Pressa gotove, bomo naznanili v listih, kje se dobijo. Vstopnice so po 10c za osebo, enako za otroke in jih dobite sedaj v slašičarni pri Mrs. Makovec 6415 St. Clair Ave. v S. N. Domu; v uradu tajnika S. N. Doma in pri vseh društvenih zastopnikih Prosvetnega kluba, kot tudi pri tajniku E. Gorshtu, 1030 E. 66th Place. Kjer je komu bližje in prilozneje, tam naj si nabavi svoje in za svojo prijatelje vstopnice.

Slike se bodo kazale v petek, 27. marca, ob 7:30 zvečer v avditoriju S. N. Doma, 6417 St. Clair Ave. Ob tej priliki bo Mr. Andrica razdelil tudi posebne karte, katere boste lahko izpolnili kot je predpisano in še to poletje, ko ponovno Andrica odpotuje v Evropo, tudi v Jugoslavijo, bo obiskal po možnosti vaše znanke in prijatelje, če mu boste dali točen naslov. Zato ne zamudite te prilike. Pridite v S. N. Dom in obudite z drugimi spomine na domovino.

E. Gorshe, tajnik.

* Laški parnik Machigliano je eksplodiral v Sredozemskem morju. 8 oseb je zgubilo življenje.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemikem tsvirniku K. Maya

Skočil sem pokonci in pohitel za njim. Od vseh strani so pokali strelji, pa srečno sem prišel iz vasi.

Po tleh se je vlekle krvava sled. Moj Rih je bil zadet —!

Nisem več mislil na tovariše, še ozrl se nisem za njimi, sploh na nič druga nisem več mislil ko na ranjenega vranca. V dolgih skokih sem hitel za sledjo.

In hvalabogu, kmalu sem ga našel. Ob robu hrastovega gozda je stal in se oziral za menoj.

Krogla ga je oplazila na vratu trdo nad tilnikom. Rana sicer ni bila nevarna, pa skelela ga je. Preiskal sem jo in medtem so me tovariši došli. Nekaj strelav so poslali Kurdom v odgovor, zadet pa ni bil nobeden, le Anglež je krvavel.

"Je nevarno, sir?" sem ga vprašal.

"Ne. Krogla je šla skozi me-so. Pa veste, kdo je streljal?"

"Kdo?"

"Nezanum."

"Ni mogoče!"

"Da! Na strehi je ležal. Čisto dobro sem ga videl."

"Torej so nas prehiteli po bližnjicah in nam v vasi pripravili zasedo. Sreča naša, da niso vsi šli na strehe! Izgubljeni bi bili! Iz oken se ne da dobro meriti na ljudi, ki naglo mimo jez-dijo."

"Sijajno ste zakolobarili s ko-nja, sir!" me je podražil. "In zanimivo vas je bilo gledati, ka-ko ste jo ubirali za svojim klju-setom! Yes!"

"Privoščim vam vaše veselje, sir! Sedaj pa moramo brž da-lje!"

"Dalje —? Mislim sem, da se jim moramo najprvo nekoliko zahvaliti za sprejem!"

"Podajali bi se v novo nevar-nost in povrh vam moram še tu-di rano obvezati, kar tu v nepo-sredni bližini sovražnika ni mo-goče."

"Well! Pojdimo!"

Mali hadži Halef Omar pa ni bil zadovoljen.

"Gospod," je dejal, "ali bomo kar dalje jezdili?"

"Kaj pa?"

"Ali bi ne bilo dobro, če bi temle Kurdom dali lep nauk in jim onemogočili zasledovanje?"

"Kako boš to storil?"

"Kje misliš da imajo svojo ko-nje?"

"Eni so jih gotovo vzeli s se-boj v hiše, drugi pa so jih pusti-li zunaj vasi na varnem kraju."

"Torej poiščimo tisti varni kraj pa jim vzemimo konje! Nas ne bodo mogli zasledovati! Težko to ne bo, konji se pasejo gotovo kje zunaj na polju in nam si Kurdi ne bodo upali blizu, ker poznajo naše puške, močnih stražar pa tudi niso pustili pri-eredi."

"Ali si šel med konjske tato-ve, Halef?"

"Zakaj, gospod?"

"Ker misliš Kurdom konje vzeti."

"Ne, gospod! Saj ni tatvina, kar sem nasvetoval!"

"V našem slučaju bi to bil se-ve le silobran. Pa obenem tudi velika neupravičenost. Mnogo ča-sa bi izgubili z iskanjem, straže bi bilo treba napasti, vse to bi ne bilo brez nevarnosti in je čisto nepotrebno, ker bomo mislim kmalu v Gumriju. In tam se nam Kurdiv ni treba več bati."

Jezdili smo torej dalje.

Kurdi so prišli spet za nami. Pa naučili so se spoštovati naše puške, ostali so tako daleč za na-mi, da sme bili popolnoma varni drug pred drugim. Na ovinku ob nekem potoku so izginili.

Zelo smo se začudili ko smo jih čez nekaj časa zagledali pred seboj. Spet so nas torej prehiteli mislili so morebiti na nove zasedo ali pa so iz kakr-šnegakoli vzroka hoteli priti pred nami v Gumri.

Prepričali smo se kmalu, da

so nameravali zadnje.

Na ravnini, še precej daleč zunaj, so vstajali obrisi samot-ne skale, ki na njej stoji grad Gumri. Trdnjava je, sicer samo z opeko in blatom zidana, kakor sem pozneje videl, pa Kurdi so ponosni na njo in jo imajo za svojo najmočnejšo trdnjavo.

Približali smo se trdnjavi na poldrug kilometer. Hrastov gozd je spremljal našo pot ob levi, goste grmovje ga je obrobilo. Opazovali smo zanimivo kurdijsko trdnjavo pred seboj, na vse drugo smo mislili ko na naše so-vražnike.

Tedaj pa je zašumelo v gošča-ri, divji krik in vik je zadonel, la so se nam konji splasili, in več sto oboroženih Kurdiv je planilo nad nas. Koj sem opa-dil, da so tudi naši znanzi iz Ti-le med njimi.

Kurdi so se zgnatli med nas n nas ločili, v hipu je tičal vsak zase v gostem klopčiču sovraž-nikov. Grabili so za vajeti, za roke in noge, za puške. Niti ge-iti se skoraj nismo mogli.

Mlad človek je planil nad me-ne, mi stopil na nogo v streme-lu in zamahnil z bodalom.

Iztrgal sem mu orožje in vr-gel na tla, pa pograbil drugega za roke.

"Ti bodi moj zaščitnik!" sem mu zaklical.

Odkimal je.

"Oborožen si!"

"Oddam ti orožje! Tule, vzeti!"

Vzel je orožje in položil roko na mene.

"Tale je moj za ves dan!" je zaklical tovarišem.

"In moji tovariši tudi!" sem pridjal.

"Niso me prosili za varstvo!" je branil.

"Pa te jaz prosim mesto njih! Ne znajo kurdijski."

"Naj odloži orožje, pa bom udi nje vzel v varstvo."

Zaklical sem tovarišem naj odloži orožje. Začuden in ne-zvoljni so me pogledali, pa ubo-gali so le.

Tako smo si zaenkrat vsaj živ-jenje rešili in pa krvi nam ni bilo treba prelivati.

Sicer pa Kurdom, kakor sem videl, ne bi bilo toliko za naše življenje ko za naše konje. Le-isti, ki je mene napadel, naj-brž je bil osvetnik, ni bil zado-vojen z uspehom napada. Divje ne je gledal in ker mene ni smel napasti, je planil z bodalom nad Dojana.

Pa Dojan je bil hitrejši. Uma-knil se je sunki in pograbil na-padalca zaapestje. Čuli smo, kako so pokale kosti pod nje-govim strašnim zobovjem.

Kurd je od bolečin zakričal in spustil bodalo. Koj ga je vrgel hrt na tla in ga prijel za grlo.

Nekaj tucatov pušk je pome-rilo na pogumno žival.

"Proč puške!" sem zaklical.

"Sicer je po njem!"

Če bi ga bila le ena sama kro-gla zadela, bi bil Dojan čisto go-tovo Kurdu vrat pregriznil, pre-den bi bil poginil. Kurdi iz Ti-je so že poznali Dojana in nje-govo navado, zaklicali so tova-rišem in puške so se pobesile.

"Poklič psa proč!" je eden zapovedal.

"Tale zverina je tisti, ki je umorila mojega soseda!" je te-daj nekdo dejal.

Občinski predstojnik je bil, iz bližnjega grma je stopil. Bil je vsekakor pogumen človek, da ga je med napadom tako lepo ostal v varnem zavetju—

"Prav si povedal, nezanum!" sem dejal. "In pregriznil bo tu-di temule človeku vrat, če mu zapovem."

"Poklič ga v stran!" je zapo-vedal prejšnji.

"Povej mi najprvo, ali je ta-le človek osvetnik?"

(Dalje prihodnjič)

ANTON GRDINA:

Naše pionirske trgovine

Naj cenjeni čitatelji dovolijo, da napišem par vrstic tudi o tr-govinah, katere nikakor ne sme-mo prezreti. Že večkrat sem povdarjal zasluge naših trgovin, ki so narodu mnogo pripomogle do tega, kar kot narod lastuje-mo. Brez lastnih in tolikih tr-govin bi se ne mogli dvigniti na tako stopnjo, kakor stojimo da-nes, pa naj bo to v društvi in organizacijah sploh, cerkvah ali narodnih domovih.

Naše pionirje spoštujemo za-to, ker so polagali temelj naši veliki metropoli. Našim trgovinam moramo pa dati priznanje, ker so bile vsem ustanovam, kar jih imamo, v podporo. V naše trgovine so se zatekali, ko so ustanavljali prva dru-štva in vse ustanove. K trgovcem so prihajali rojaki vse-lej v eni ali drugi potrebi za po-moč. Preobširno bi bilo našte-vati vse to. Napisali bi lahko cele knjige o vsem, kar so naši trgovci doprinesli v dobrobit vsem ustanovam in napravam, toda v tem ne gre za nobeno glo-rijo, ampak gre le za dejstvo in resnico, da se kot zaveden in iz-obražen narod izkažemo vsaj hvaležne enim in drugim in da se prepriča še one, kateri še da-nes ne vidijo koristi zase in za narod v tem, da bi šli k svojemu trgovcu pa svoje potrebešine.

Da to stvar lažje razumemo, se moramo zamisliti v prve čase, ko so naši pionirji prihajali v Ame-riko in pričeli orati ledino za stavbo naši metropoli.

Mi vsi vemo, da niso bili naši trgovci nikoli učeni trgovci, am-pak bili smo pridni kmetski de-lavci, pošteni in polni energije. To smo videli že v prvih naših pionirjih, kakor je bila stari Stenc, Joseph Turk, ki je imel že pred 50 leti kar tri ali štiri prodajalne: salun, grocerijo, mesnico in še trgovino z obuvalom. Prav tako se je odlikoval med nami John Grdina, ki je imel trgovino za ženske obleke, Frank Rus prodajalno s čevlji. Nič ni zaostajal ranjki Frank Zakrajšek (Gričar), ki je imel vse in tudi mlekarijo. Še mnogo drugih je, katerih delovanje v trgovini sega nazaj nad 40 let.

Ravno ti začetniki so tudi pov-zročili, da so ljudje v trumah prihajali v Cleveland. Zakaj? Zato, ker so bili ti rojaki-pionir-ji v resnici očetje svojim roja-kom. K njim so se zatekali prvi naši naseljenci. Pri njih so do-bili pravi gostoljubni sprejem in pomoč, mnogokrat hrano in sta-novanje zastoj in tudi denar, da so ga za prvo silo poslali hi-tro nazaj za karte v Ameriko. Mnogo je takih slučajev bilo tak-rat.

In ker so se takrat skoro vsi

imigranti vračali nekako v dveh etih, mnogi še prej, nazaj v sta-ri kraj, so vsi pripovedovali o-jeh naših gostoljubnih trgovcih. In ker se je večina zopet vrača-la nazaj v Ameriko, so vzeli se-boj kar v trumah nove izseljen-je, ki so prišli v Cleveland, se tu nastanili. Ti so potem zopet pošiljali denar domov za pot svojcem, ki so prišli sem.

Prvi pionirji so kmalu uvide-li, da je vedno več naših rojakov naseljenih tukaj, pa so tudi uvi-deli, da naš človek potrebuje tu-di svoje trgovine, kjer bo lah-ko v svojem jeziku kupil potreb-ščine. Do takrat so pa vedeli samo za mestno tržišče, kamor so hodili naši ljudje nakupovat večinoma peč, ker naša naselbi-na je bila takrat največ od 12. lo 35. ceste na St. Clairju. Zato so lahko hodili na mestno tržišče peš s košarami. Takrat je bilo vse poceni. Pionirji so nam pri-povedovali da so takrat kupili za polno košaro za pet centov pljuč in jeter odprašča.

In ker oni, ki so imeli na sta-novanju mnogo bordenjev, za ka-tere se je potrebovalo vsak dan mnogo živeža, so imeli voz in konja, s katerim je bilo treba vsak dan ali vsaj parkrat na te-den na mestno tržišče. Tam se je kupilo na debelo za nizko ce-lo.

Ko je podjeten gospodar vi-del, da se izplača iti na trg z vozom, je pripeljal več in od te-ga prodal še sosedom za par cen-tov dobička. Tako so si ti pri-hranili čas in pot v mesto. In tako so se porodile prve naše tr-govine.

Med pionirske trgovce mora-mo prišteti tudi Frank Zavir-ška, kateremu moramo biti hval-ježni, da se je začela tukaj sedaj tako razvita trgovina s kranjskimi klobasami. On je bil pravi mojster v izdelova-nju klobas. Kmalo so vsi naši rojaki izvedeli, da se nahaja na Lake St. rojak, ki dela prav okusne kranjske klobase, želo-ede in drugo mesnino, katero vso doma posuši, prav kot so delali v starem kraju. Iz te trgovine se je potem zaneslo isto v druge tr-govine po naselbini in danes jih imamo na stotine, ki prodajajo fino posušeno robo, kot vidimo v oglasih v Ameriški Domovini.

V mnogih slučajih so bili sa-luni združeni z grocerijo in me-snico. Takrat je bilo vse bolj podmače. Trgovci je šel kar na trg, pripeljal teleta ali del vola in razsekala doma ter prodal na-šim gospodinjam. Družine, ki so imele po 15 ali več bordenjev, so potrebovale veliko mesa.

In ena trgovina je rodila dru-ga, način, da bi si pridobil odjemal-ce. Naši ljudje so takrat potre-

logo. Tako se je pričela tekma, kdo bo imel boljše in kdo bo pri-vabil več odjemalcev.

Največ je bilo takrat salunov. Seveda, kdo bi ne bil lahko go-stilničar, saj je bilo s tem naj-manj dela in največ dobička. Če so ljudje delali, so bili radi vese-li. Pivovarne so stare hiše pre-uredile za salun in gostilničarju ni bilo treba drugega kot seliti se notri s svojo armado borden-jev. Žid iz Payne Ave. mu je pripeljal 15 ali 20 starih postelj in odprla se je nova gostilna. Pi-vovarna je bila pa vesela, da se je odprl zopet nov prostor, kjer se je točilo dobro pivo.

In ker so se pojavljale razne vrste trgovin, so si začeli izmiš-ljati še druge. Ranjki pionir Frank Zakrajšek (Gričar), si je cmislil pogrebni zavod in trgo-vino s pohištvo. Spočetka je imel gostilno, potem grocerijo in mesnico, zatem mlekarijo in kon-čno še pogrebni zavod ter prodaj-alno pohištva. Iz Calumeta, Mich., je poklical rojaka, ki je bil izučen v pogrebniški vedi. Z njim je pričel pogrebniški za-vod, pa ni šlo. Takrat je bilo pač še malo smrtnih slučajev med našimi ljudmi, ki so večinoma mladi in zdravi prihajali sem. Potem je pa nakupil postelje in modroce in začel trgovino s tem. Ni bilo dolgo, ko je poklical me-ne in me vprašal, če hočem to kupiti od njega in se podati v te vrste trgovino. Prostor je bil tam, kjer je danes brivnica in pa pekarija, 6218 St. Clair Ave. Bil sem zadovoljen in decembra meseca, leta 1903, je bila razgla-šena trgovina Anton Grdina.

Trgovskega podjetja sva se s soprogo oprijela tako, kakor se oprime deske oni, ki se potaplja. Osebnem sem hodil k družinam in jim priporočal domače podjetje. Gospodinjam sem ponujal peč, ker sem vedel, da je za gospodi-njo peč glavni pomočnik pri gos-podinstvu, ker so vse pekle kruh doma. Če ni peč dobra za kruh, nima mesta v kuhinji.

Da sem mogel kaj doseči pri gospodinjah, sem jim vse oblju-bil. Vse sem bil pripravljen stori-ti in jim tudi povedati, da se razumem na peč in vem, katera peče dober kruh in katera ne. Takrat so imele gospodinje vse železne peči, ki so se kurile z drvmi ali premogom. Ponujal sem peči, ki so imele ob strani tudi kotel za vročo vodo.

"Ali bo pa taka peč tudi do-bra za peč kruh?" so hotele ve-deti.

"Seveda, vsako peč jamčim," sem zatrjeval. Bil sem priprav-ljen postaviti peč v kuhinjo tu-di na poskušnjo in če ne bo spe-klja dober kruh, bom vzel peč na-zaj in nobenega denarja ni tre-ba plačati gospodinji za to.

Poskusil sem tudi na druge načine, da bi si pridobil odjemal-ce. Naši ljudje so takrat potre-

bovali kar lojtarne vozove po-stelj in raznih omar. Žid iz Payne Ave. je bil s svojim vozom dnevno pred hišami na-ših ljudi. Jaz bi bil pa našim ljudem tudi rad prodal. Toda žid je dal lepe nagrade onim, ki so pripeljali kupce v njegovo prodaj-alno in to je vleklo. Zato je bi-lo treba vse storiti da se narod prepriča, da smo domačini vred-ni trgovskega upoštevanja in da ni pri nas nič dražje. Delati sem moral po 18 ur na dan in tudi žena z menoj. Hodil sem po hi-šah in popravljal peči, ki niso dobro kuhale in pekle. Večkrat sem vzel staro peč v mojo trgo-vino in je doma ponoči osnažil in preuredil, da je dobro kuhala in pekla. Začasno sem postavil v hišo drugo peč in na ta način prepričal ljudi, da hočem lju-dem pomagati v vseh ozirih. Tako sem pridobil družino za družino in naša trgovina s peči-mi je zaslovela za najboljšo peč. (Dalje prihodnjič)

DNEVNE VESTI

Zvezna pomoč potrebna za odpravo linčanja

Atlanta, Georgia, 16. marca.—Komisija, sestavljena iz belih in črnih državljanov, je prišla do enoglasnega sklepa, da linčanje v Zed. državah ne more biti dru-gače odpravljeno kot z ljudsko vzgojo. Tekom zadnjih petih let je bilo v Zed. državah linča-nih 84 oseb, večinoma zamorcev. Južne države, kjer se je pripe-tilo največ linčanj, ne dajejo potrebne vzgoje ljudem, pravi poročilo komisije. Zvezna vla-da bi morala nastopiti na pose-ben vzgojevalni način, da pre-priča ljudi, da je vlada močna dovolj, da kaznuje vse zločince, namesto da bi ljudje bili sami sodniki in krvniki.

Mussolinija ne poznajo v Addis Ababi

Addis Ababa, 16. marca.—V glavno mesto Abesinije je bilo poslanih iz Italije mnogo pise-m z naslovom: "Signor Mussolini, Addis Ababa." Abesinska po-šta je zavrnila vse te pošiljave, češ, da je Mussolini v Addis Ababi nepoznan. Da so laška pisma prišla v Addis Ababa so krivi laški časopisi, ki so poro-čali, da je laška armada že za-sedla abesinsko glavno mesto.

Amerikanci plačujejo ogromne vsote davkov

Washington, 16. marca.—Vla-da pričakuje, da bodo znašali letos dohodninski davki večjo svoto kot kdaj prej. Računa se na skupno svoto \$432,000,000, a nekateri so mnenja, da zna bi-ti vplačanih celo \$500,000,000. Lansko leto je znašal dohodnin-ski davek v marcu mesecu samo \$321,000,000, v leta 1933 pa ce-lo samo \$228,000,000. Visoka svota dohodninskega davka po-meni, da so se razmere izdatno izboljšale.

Po štirih letih je priznal umor družine

Athens, Texas, 16. marca.—George Patton, 55 let star, je povedal danes šerifu zgodbo o umoru družine McGhee. Patton, ki je farmer in ima 16 let staro ženo, je izjavil, da je McGhee pred štirimi leti se začel prepri-rati z njim radi neke koruze. Patton je bil tako razjarjen, da je ustrelil McGheea, njegovo ženo in dva mladoletna sina, na-kar je njih trupla zakopal. Vče-raj je peljal šerifa na lice mesta, kjer se trupla ležala štiri leta. Dobili so same kosti.

MALI OGLASI

ZAHVALA

Ob priliki nepričakovane smrtne nesreče naše hčerke Ruth dne 29. februarja t. l. so nam

priskočili na pomoč sorodniki, prijatelji in znanci, da so nam olajšali gorje, ki je zadelo našo družino. Posebno zahvalo naj na tem mestu izrazim John Pa-peshu sosedu ter bratu John Kinkoph za trud ker sta nabrala za pogrebne stroške \$42.75, ter Mrs. Bradach in Mrs. Kinkopf ki sta nabrali \$20.35. Iskreno se zahvaljujemo sledečim daro-valcem: Fisher Body Employees; Mr. in Mrs. Baucher, Mr. Hren, Mr. in Mrs. Martin, Mr. John Hrovatin, Mr. John Perk, Mr. in Mrs. Banoza. St. Clair Rifle and Hunting Club člani: Mr. John Novak, Mr. Anton Novak, Mr. John Urankar, Mr. John Peterka, Mr. Anton Urankar, Mr. Leopold Kushlan, Mr. An-ton Tomažič, Mr. Jakob Susel, Mr. John Papesch. Posamezniki: Mr. in Mrs. Papesch, Mr. in Mrs. Kinkoph, Miller Ave., Mr. in Mrs. Robeck, Mr. in Mrs. Ur-bas, Mr. in Mrs. Pangle, Mr. in Mrs. Koren, Mr. in Mrs. Hri-bar, Mr. in Mrs. Globokar, Mr. in Mrs. Gerchman, Mr. in Mrs. Godec, Mr. in Mrs. Juratovec, Mr. in Mrs. Kinkoph E. 222nd St., Mr. in Mrs. Bradač, Miller Ave. Mr. in Mrs. Smaltz, Mr. in Mrs. Lustig, Mr. F. Slappish, Mr. in Mrs. Katorac, Mr. in Mrs. Mi-sich, Mr. James Longer, Mr. Frank Vesel, Mr. Joe Ivancič, Mr. in Mrs. L. Weiss, Nick Man-zi in Maekahile, Miller Ave., Mrs. E. Epich, Mr. in Mrs. J. Rogelj, Mrs. J. Witchett, Mr. in Mrs. Klun, Mr. in Mrs. Kordish, Mr. in Mrs. F. Kosten, Mr. in Mrs. Zimperman, Mr. in Mrs. Malovasič, Mrs. Rose Zdešar, Mr. L. Petrich, neimenovan, Mr. Jerry Leskovec, Mr. Frank Mr-zlikar, Mr. in Mrs. Cinco, Mrs. Brundič, Mr. in Mrs. Russ, Mil-ler Ave., Mr. in Mrs. J. Russ Jr. Mr. in Mrs. E. Kotnik, Mr. A. Logar, Mr. in Mrs. Schneider, Mr. in Mrs. J. Nosse, Mrs. Jen-nie Intihar, in šolski otroci Roosevelt šole.

Iskrena hvala vsem onim, ki so polčili cvetje ob krsti blago-pokojnice, kakor tudi onim, ki so darovali za svete maše. Iskre-na hvala šolski mladini za spremstvo svoje součenke na zadnjem potu v večnost.

Najlepšo zahvalo naj prejme Rev. A. Bombach za brezplačne pogrebne obrede, ter pogrebne-mu zavodu Avgust F. Svetku za veliko naklonjenost, vsestransko največjo pomoč ter izkazano ve-likodušnost ob času nesreče in pogreba.

Iskrena hvala vsem onim, ki so prišli pokojnico kropit, so pri-nji čuli, nas tolažili ali so jo spremili na pokopališče k več-nemu počitku.

Iskrena hvala sosedom, ki so nam stali ob času največje tuge in žalosti vsestransko ob strani. Bodite prepričani, da vsi oni, ki so med darovalci in oni, ki so nam kaj dobrega storili ob času velike nesreče, so v naših sreih nezabno in hvaležnosti zabeleže-ni. Storili ste siromaku veliko delo usmiljenja in hvala Vam tisočera. Ako je kako ime izpu-sčeno, naj oprostijo.

Družina Herman Kinkoph,

20631 Goller Ave.

"MOJ MALI DEČEK JE BIL

TAKO SUH—ZJOKALA

SEM SE, KADAR SEM

GA POGLEDALA"

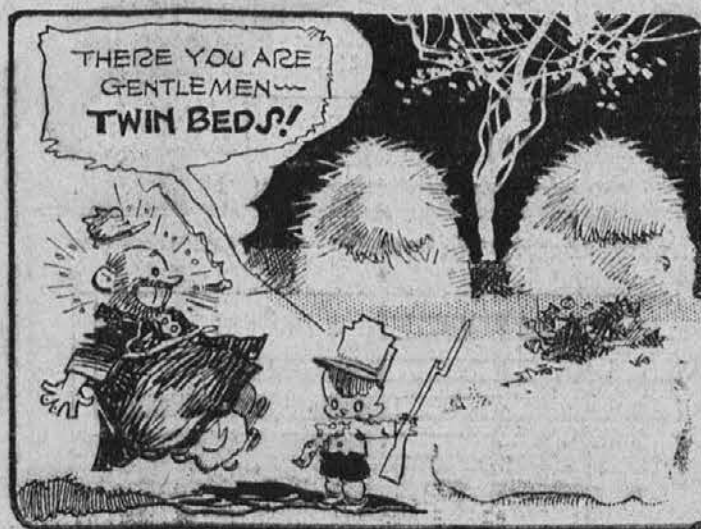
"Nagovarjati sem ga morala, da je jedel, in nič, kar je pojedel, ni poma-galo, da bi pridobil na teži. Vedno bom hvaležna tisti materi, ki mi je povedala o Trinerjevem grenkem vinu."

Trinerjevo grenko vino je staro, za-nesljivo družinsko zdravilo, ki odprav-lja zaprtje, pline, nespečnost, slabo sapo, nečistost kože in težave, zdu-ržene s prebavnimi nerednostmi in navdaj z življenjem oslabilih teh. Dobite ga lahko v vsaki lekarni.

TRINERJEV ELIKSIR

GRENKEGA VINA

Joseph Triner Company, Chicago

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

PETNAJSTO POGLAVJE

Po tej strašni noči je zazori- lo prekrasno jutro, in v tem ju- tru se je odigrala čuden prizor na obrežju otoka, poleg začasne- ga Levasseurjevega šatora.

Utaborjen na praznem, pokon- ci stoječem sodu, je sedel fran- coski gusar, zaposlen z važnim opravilom: da si izposluje var- nost od guvernerja Tortuge.

Okoli njega je postavala kaka šestorica častnikov kakor neka- ka častna straža: peteri izmed njih so bili nekdanji lovci-bu- kanirji, šesti je bil Cahusac. — Pred njimi je stal, zastražen po dveh zamorcih, mladi d'Ogeron, oblečen v svoji lepi obleki in čbut v čevlje iz finega kordo- vanskega usnja. Roke je imel na kupu naplavljenega pe- ska.

Levasseur je govoril z d'Oge- ronom in na koncu svojega go-

vora je rekel:

"Mislim, monsieur, da sem se dovolj jasno izrazil. Zato, da ne bo kakega nesporazuma, bom še enkrat ponovil. Vaša odkupni- na je odločena na dvajset tisoč zlatih osmakov. Dal vam bom začasno svobodo, da boste šli na Tortugo po denar. Imeli boste na razpolago ladjo, ki vas bo odpeljala tja, in mesec dni ča- sa. Vaša sestra pa ostane med tem pri meni kot talec. Vaš oče ne bo mogel smatrati te vsote za previsoko, če pomisli, da je ta vsota vaša odkupnina in obenem dota njegove hčere, vaše sestre. Vidite torej, da sem skromen. Gospod d'Ogeron je znan kot premožen mož."

Ogeron mlajši je dvignil glavo in pogledal Levasseurju v obraz.

"Nikdar in pod nobenim po- gojem ne storim tega, kar pred- lagate," je rekel. "Torej, stori- te, kar se vam ljubi, prekleti uma- zani pirat!"

"Ah, kakšne besede!" se je rogal Levasseur. "Videti je, da niste pomislili o alternativni. — Imam oštrog, ljubi moj, s ka- terimi vas lahko vzpodbodem. In svarim vas, da bi navidezno pristali, potem pa mi eno zagod- li. Ako se pozabite vrniti z nje- no doto, potem mi nikar ne oči- tajte, če bi pozabil vašo sestro poročiti, marveč bi si jo kar ta- to vzel. . ."

V očeh mladega d'Ogerona se je zrcalila groza. Ozrl se je na svojo sestro ter videl, da je smrtne blede.

Nato pa se je zbral ter odlo- čno odgovoril: "Nikdar, pes! Ti- sekkrat ne!"

"Hm, kakor hočeš," je rekel Levasseur popolnoma mirno. — Njegove roke so se medtem ig- rale s kosom konopca, na kate-

rem je delal vozle. Nato je dvignil vrv ter dejal: "Saj po- znaš to, ne? To je rožni venec bolečin, ki je izsilil priznanja že iz marsikaterega trdovratneža a vrv okoli čela, primerno na- legnjena, je zmožna povzročiti, da skočijo človeku oči iz očenih jamic. Torej, kakor hočeš."

Ob teh besedah je vrget vrv enemu obeh zamorcev, ki je ovil konopec mlademu d'Ogeronu okrog čela. Zatem je zamotal med vrv kratak lesen klin ter izbuljenih oči pogledal kapeta- na, pričakujoč nadaljnih povelj.

Gospodična je od groze zavpi- la ter planila kvišku, toda njeni stražniki so jo spet potisnili na- zaj.

"Torej te še enkrat prosim, da prihraniš muke sebi in svoji sestri," je rekel Levasseur. "Vi- diš, jaz sem uvideven. Koncem konca, kaj pa je vsota, katero sem imenoval? Tvojemu boga- temu očetu je taka vsota boga- dela. Ponavljam: še preskro- men sem. Ampak ker sem že rekel dvajset tisoč zlatih osma- kov, jih mora biti pač dvajset tisoč."

"In čemu, če smem prositi, ste rekli: dvajset tisoč zlatih osmakov?"

V gladki francoščini in z zvoni- kim glasom, iz katerega je zve- nela porogljivost, je priplaval to vprašanje nad glavami zbra- nih.

Osupli, so se Levasseur in nje- govi častniki ozrli okoli sebe.

Na pesku za svojim hrbtom so uzrli visoko, vitko postavo, brezhibno oblečeno v črno oble- ko s srebrnimi našivi, pokrito s širokokrajnim klobukom, kate- rega je krasilo belo nojevo pero. Pod tem klobukom so uzrli znani obraz kapetana Blooda. Levas- seur je osupel zakle. Blooda je namreč smatral ob tem času že daleč za nebosvodom, na njego- vem petu na Tortugo, če je bil sploh toliko srečen, da je preve- dril strašni vihar.

Kapetan Blood se je napotil proti skupini, vdirajoč se v pe- sek do gležnjev svojih nog, obu- tih v fine škornje iz španskega usnja. Sledil mu je Wolverstone in še kaka dvanajstariča dru- gih. Ko se je ustavil pred sku-

pino, se je z elegantno gesto od- kril gospodični. Nato pa se je obrnil k Levasseurju:

"Dobro jutro, moj kapetan!" je dejal ter se podvzval, da po- jasni svojo navzočnost. "Vihar zadnje noči nas je prisilil, da smo se vrnili. Nič drugega nam ni preostajalo. Poleg tega pa se je tudi na jadrnici Santiago zlomil glavni jambor. Zato sem se smatral res srečnega, ko smo pristali v laguni na zapadni strani otoka, nekaj milj od tu, na- kar smo peš prišli semkaj, da vam voščimo dobro jutro. Pa kdo sta ta dva?" je pokazal z roko na mlada človeka.

Cahusac je skomignil z rame- ni, dvignil roke proti nebu in resignirano vzdihnil: "Saj sem vedel. . ."

Levasseur si je grizel ustne in izpreminjal barvo, končno pa rekel:

"Saj vidite: dvoje jetnikov."

"O. . . naplavljenih na obalo zadnje noč po viharju, ka-li?"

"Ne, ne," Levasseur je imel težko stališče pod to ironijo. — "Ta dva sta bila na holandski ladji."

"Tako? Pa se nič ne spo- minjam, da bi mi bili o tem kaj omenili."

"Saj nisem. Ta dva sta mo-

zadeva. Francoza sta."

"Francoza?" Bloodove oči so prebodle Levasseurja, nato pa se je ozrl na jetnika.

"Včeraj ste me presenetili, ker ste napadli prijateljske Ho- landce. Danes pa vidim, da ce- lo vaši lastni rojaki niso varni pred vami."

"Ali nisem rekel, da je to, — da je to moja osebna zade- va?"

"Tako? Kaj pa njiju ime- ni?"

Avtoritetne besede in geste kapetana Blooda so podžgale Levasseurjevo jezo. Njegove oči se grozeče zablistale. Medtem pa je jetnik odgovoril mesto njega:

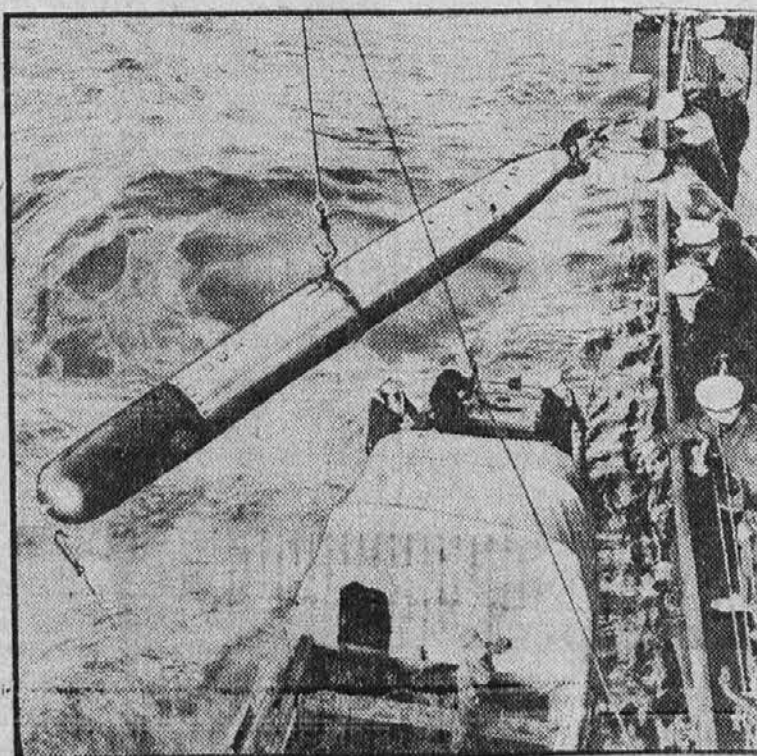
"Jaz sem Henri d'Ogeron in to je moja sestra."

"D'Ogeron?" Kapetan Blood je osupnil. "Ali ste morda v sorodu z mojim dobrim prija- teljem, guvernerjem otoka Tor- tuge?"

"On je moj oče."

"Pri vseh svetnikih!" je re- kel Blood. "Levasseur, ali ste povsem ob pamet? Najprvo na- padete Holandce, ki so naši pri- jatelji, potem pa grabite celo otroke samega guvernerja iz Tortuge, kjer je edino naše varno pribežališče!"

ja lastna jetnika — osebna

Tako izgleda pa torpedo, ki ga rabijo v pomorskih bitkah in s katerim dinamitirajo ladje. Torpedo žene lasten rjok.

Vsak Potegljaj Manj Kisloben LAHKA KAJA BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA

Petindvajset let je preiskovalni štab The American Tobacco Com- pany stalno delal, za proizvedo razmeroma finejšo cigareto — nam- reč cigareto, ki ima najmanj rezkih sestavin, z izboljšano bogatostjo okusa — "LAHKO KAJO".

Po našem mnenju vključujejo Lucky Strike Cigarette števil- pristnih temeljnih izboljšanj, in da vsa ta izboljšanja skupaj proiz- vedejo finejšo cigareto — moderne cigareto, izdelano iz bogatega, zrelega dela tobaka — Lahka Kaja.

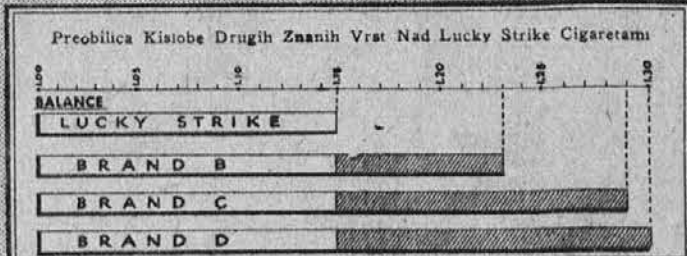
Luckies — "IT'S TOASTED"

Zaščita vašega grla —
proti draženju — proti kašlju

Luckies so manj kislobne

Zadnje kemične preizkušnje kažejo* da imajo druge znane vrste preobilice kislobe nad Lucky Strike od 53% do 100%.

*Izidi Posrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijev In Preiskovalnih Skupin.

Copyright, 1936, The American Tobacco Company

TWILIGHT BAIL-ROOM

Najfinjša slovenska plesna dvorana v Clevelandu

Dominik Kršovec, lastnik

6025 St. Clair Ave.

DVE UGODNI PLOVBI
VULCANIA

(najhitrejša svetovna motorna ladja)

21. MARCA

CONTE di SAVOIA

28. MARCA

preko Genove, 15 ur do vaše domovine Veselite se velike noči letos v vašem rojstnem kraju. Plujte na enem izmed teh veličastnih parnikov in uživate luksuzno udobnost, prijazno posrežbo in fina jedila. Vprašajte pri kateremkoli pooblašče- nem zastopniku ali na 1000 Chester Ave., Cleveland, Ohio.

ITALIAN LINE

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v Črčavi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3.500.000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35.000 članov in članic v odralem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUSTEV 135.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupniš podpora je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42-letnega obstanka nad \$5.900.000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bo- lezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$100 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejšje vrste zavarova- nja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asse- mentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki iz- haja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega čbiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustano- vite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16 do 55. leta. — Za na- daljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois.

Osebna Zahvala

V dolžnost si štejem, da se zahvalim vsem prijateljem in znancem pokojne

Rozi Opič

ki je preminula 28. februarja t. l. ter bila polčlena k mirnemu počitku dne 3. marca.

Moja dobra prijateljica Rozi naj mirno spi v ameriški zem- lji, spomin nanjo pa naj živi in ostane pri vseh, ki so jo po- znali ter jo obiskali, ko je ležala v krsti in ki so jo spremili k zadnjemu počitku na Kalvarijo pokopališče.

Hvala sosestram in sobratom društva sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, društva Svobodnomislne Slovenke št. 2 SDZ, društva Napredne Slovenke št. 137 SNPJ. Lepa hvala za vence, katere ste darovali Rozi. Hvala našemu slovenskemu pogrebniku Frank Zakrajšku za tako krasno po-trežbo. Hvala Mrs. Zakrajšek, so- pregi pogrebnička za prijazno tovaršijo ob času, ko je ležala po- kojna v pogrebnem zavodu.

JOE POGRAJC, 6611 Edna Ave., Cleveland, Ohio.